

۶۱

سوسیالیسم امروز

۲۰ مرداد ۱۳۹۷ - ۱۱ اوت ۲۰۱۸

www.simroz.org

S_zijji@yahoo.se

سرمدیه: سلام زیجی

در اوضاع سیاسی کنونی ایران وظیفه ما چیست و چه باید کرد؟

صفحه ۵

نگاهی به چند خبر و گزارش کارگری - توده ای در هفته ی که گذشت

صفحه ۷

دمکراسی، بمب شیمیایی، جنگ و هیولای سرمایه داری

صفحه ۹

برای سرنگونی جمهوری اسلامی و استقرار یک جامعه آزاد و برابر مبارزه میکنیم

صفحه ۱۰

حکم زندان و شلاق علیه محمد حبیبی را محکوم می کنیم

صفحه ۸

حزب سوسیالیست انقلابی ایران برگزار میکند

پیش بسوی سوسیالیسم! (برگزاری سه سمینار بحث و گفتگو حول تحولات سیاسی جاری در ایران)

صفحه ۱۰

یک دنیای بهتر برنامه حزب سوسیالیست انقلابی ایران

۲

ساختار و ارگان های قدرت سیاسی

حزب سوسیالیست انقلابی ایران برای پیروزی کامل و همه جانبه انقلاب اجتماعی طبقه کارگر علیه سرمایه داری و اجرای کلیت برنامه کمونیستی و آزادیبخش طبقه کارگر مبارزه میکند. حزب سوسیالیست انقلابی معتقد است که پیشرفت های اقتصادی، علمی، تکنولوژیکی و مدنی تاکنونی جامعه بشری شرایط و ملزومات مادی برای سازمان دادن یک جامعه آزاد بدون طبقه و بدون استثمار و ستم، یک جامعه جهانی سوسیالیستی، را هم اینک فراهم کرده است و طبقه کارگر موظف است به مجرد کسب قدرت سیاسی، اجرای برنامه کمونیستی خویش را آغاز کند.

درعین حال مادام و هرچا که نظام سرمایه داری برجاست، حزب سوسیالیست انقلابی همچنین برای گسترده ترین و عمیق ترین اصلاحات سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مبارزه میکند که سطح زندگی و حقوق و آزادی های توده های وسیع مردم را تا بالاترین حد ممکن بهبود بخشد. این اصلاحات، و به میان کشیدن مردم کارگر و زحمتکش برای تحقق آنها، وارد آوردن ضربه نهایی بر پیکر نظام استثمارگر سرمایه داری و حاکمیت طبقه

← صفحه ۲

کارگران جهان متحد شوید!

ساختار و ارگان های قدرت ...

سرمايه دار بر جامعه بشری را تسهیل خواهد کرد.

این بخش برنامه رئوس اقدامات و مطالبات اصلاحی حزب سوسیالیست انقلابی را برمی‌شمارد که پرچم حزب در جنبش های مطالباتی کارگران و در مبارزه برای تحمیل اصلاحات به نظام موجود است. مطالبات و موازین زیر اگرچه حتی در قیاس با پیشرفته ترین جوامع سرمایه داری در جهان امروز موازینی رادیکال و ایده آل جلوه گر میشوند، در واقعیت امر تنها گوشه کوچکی از حقوق و آزادی هایی را در برمیگیرند که در یک جامعه کمونیستی به کامل ترین شکل تحقق خواهد یافت .

قابل تردید نیست که امروز حتی کوچک ترین بهبود در زندگی مادی و معنوی مردم ایران و کسب بدهی ترین حقوق و آزادی های فردی و مدنی در گرو بزیر کشیدن رژیم ارتجاعی و ضد بشری جمهوری اسلامی است. سرنگونی رژیم اسلامی یک وظیفه فوری انقلاب کارگری در ایران است. حزب سوسیالیست انقلابی ایران برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و برقراری فوری یک حکومت کارگری مبارزه میکند. حکومت کارگری نه فقط تحقق فوری موازین مندرج در این بخش برنامه را، بعنوان ابتدایی ترین حقوق مردم ایران، تضمین میکند، بلکه با به اجرا گذاشتن کلیت برنامه کمونیستی خویش، شرایط آزادی و رهایی و برابری واقعی و کامل همه مردم را فراهم میکند.

یک دنیای بهتر - بخش ۲ - فصل اول

اصول و چهارچوب عمومی

۱- برقراری یک ساختار سیاسی مبتنی بر دخالت مستقیم و مستمر مردم در امر حاکمیت

۲- برقراری حقوق و آزادی های سیاسی و مدنی وسیع، بیقید و شرط و تضمین شده و برابر برای همه. رفع هر نوع تبعیض بر اساس جنسیت، تابعیت، تعلقات قومی و ملی و نژادی و مذهبی، سن، و غیره .

۳- به اجرا درآمدن موازین اقتصادی و رفاهی عمومی، و همچنین یک قانون کار پیشرو، که بالاترین سطح زندگی و رفاه و امنیت اقتصادی مردم را به نظام سرمایه داری حاکم تحمیل کند .

۴- تصویب قوانین و اقداماتی که به سریع ترین و ریشه ای ترین شکل افکار و راه و رسم ها و اخلاقیات ارتجاعی، تبعیض آمیز و حقارت آور را اصول عمومی فوق باید بفوریت از طریق اقدامات زیر تحقق یابند: برچیند و برقراری فرهنگ و ارزش ها و روابط انسانی هرچه آزادتر و آزاد اندیشانه تر را ممکن کند.

۵- برقراری موازین و قوانینی که ایران را به یک کانون تقویت و حمایت از مبارزات آزادیخواهانه، معیارها و ارزش های انسانی پیشرو و مبارزات کارگری و سوسیالیستی در سراسر جهان بدل سازد .

یک دنیای بهتر - بخش ۲ - فصل دوم

ساختار و ارگان های قدرت سیاسی

حکومت شورایی

دوران معاصر بیش از هر زمان بی حقوقی واقعی مردم و ظاهری بودن دخالت آنها در امر حکومت در دموکراسی های لیبرالی و پارلمانی را به نمایش گذاشته است. جامعه ای که بخواهد دخالت توده

وسیع مردم را در دولت و در تصویب و اجرای قوانین و سیاستها تضمین کند، نمیتواند بر پارلمان و سیستم دموکراسی نیابتی استوار باشد. اعمال حاکمیت در سطوح مختلف، از سطح محلی تا سراسری باید توسط شوراهای خود مردم انجام شود که همه هم به مثابه قانونگذار و هم مجری قانون عمل میکنند. عالیترین ارگان حکومتی کشور کنگره سراسری نمایندگان شوراهای مردم خواهد بود. هر فرد بالای ۱۶ سال عضو صاحب رای شورای محلی خود محسوب میشود و حق دارد خود را برای کلیه مقامات و پست های شورای محلی و یا نمایندگی در شوراهای بالاتر کاندید نماید .

انحلال ارتش

ارتش و نیروهای مسلح حرفه ای در جامعه موجود جز دار و دسته های مسلح و اجیر طبقه حاکم نیستند که به هزینه کارگران و مردم زحمتکش برای تحت انقیاد نگاهداشتن خود آنها و نیز پاسداری از منافع اقتصادی و بازار داخلی بورژوازی هر کشور در مقابل دیگری سازماندهی شده اند. علیرغم اینکه طبقه حاکم میکوشد تحت عناوین مختلف ماهیت طبقاتی و مصرف واقعی ارتش خویش را بپوشاند و آن را ارگانی عمومی و عام المنفعه قلمداد نماید، رابطه تنگاتنگ ارتش ها با طبقات حاکمه و نقش آنها در حراست از منافع اربابان جامعه برای توده وسیع مردم، نه فقط در کشورهای آسیایی و آفریقایی و آمریکای لاتینی که نقش سرکوبگر ارتش و پلیس در آنها برجسته تر و علنی تر بوده است، بلکه در اروپا و آمریکای شمالی هم که اسطوره ارتش غیر سیاسی رواج بیشتری داشته است، کاملاً قابل مشاهده است.

حزب سوسیالیست انقلابی مدافع برچیدن ارتش و نیروهای مسلح حرفه ای است .

ارتش و سپاه پاسداران و سایر نیروهای مسلح حرفه ای و نیز کلیه سازمان های نظامی و انتظامی و جاسوسی و اطلاعاتی مخفی باید منحل گردند .

ادامه ←

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

ساختار و ارگان های قدرت ...

حق بدون قید و شرط افراد به اقامه دعوا علیه هر مقام دولتی در دادگاه های عادی .

نیروی میلیس شوراهای مردم، مبتنی بر آموزش نظامی عمومی و شرکت همگانی در وظایف انتظامی و دفاعی، جایگزین ارتش حرفه ای و مافوق مردم میشود .

برقراری دادگستری مستقل

و تامین عدالت قضایی برای همه

حزب سوسیالیست انقلابی بعلاوه معتقد است که اصول زیر باید در هر حال و تحت هر شرایطی مادام که نیروهای مسلح وجود دارند به اجرا در آیند :

سیستم قضایی و مفهوم عدالت قضایی در هر نظامی انعکاسی از مناسبات اجتماعی و بنیادهای اقتصادی و سیاسی در آن است. قلمرو قضا، اعم از پیکره قوانین و تلقی حاکم از حق و انصاف و عدالت تا نهادها و سیستم اداری و روش قوه قضائیه، بخشی از روینای سیاسی در جامعه است که شالوده اقتصادی و طبقاتی موجود در جامعه را حراست میکند. به این اعتبار عدالت قضایی واقعی و برخوردار از یکسان همه از آن، و قضاوت و حکمیت برآستی مستقل و منصفانه، منوط به دگرگونی بنیادی جامعه طبقاتی موجود است .

لغو اطاعت بی چون و چرای پائین از بالا در نیروهای مسلح. هر فرد نظامی حق دارد از اجرای دستوراتی که به نظر او با قوانین کشور در تناقض باشد و یا با اصول انسانی و وجدانی وی مغایرت داشته باشد امتناع نماید .

هر کس حق دارد از شرکت در جنگ و یا هر فعالیت نظامی که با اصول و اعتقادات وی مغایرت داشته باشد امتناع نماید.

در این راستا، و بمنظور تضمین عادلانه ترین موازین قضایی ممکن در جامعه موجود، حزب سوسیالیست انقلابی خواهان تحقق فوری اصول پایه زیر است .

نیروهای انتظامی باید در حین ماموریت و انجام وظیفه انیفورم نظامی خود را بتن داشته باشند و اسلحه خود را به نحوی حمل کنند که دیده شود. تشکیل نیروی مسلح فاقد اونیفورم و یا انجام ماموریت بعنوان پلیس مسلح در لباس سیویل ممنوع است. این حق هر شهروند است که بتواند از حضور نیروهای انتظامی مسلح در محیط پیرامونی خود (محل کار، زیست، تردد و غیره) مطلع شود .

استقلال حقوقی کامل قضات، دادگاه ها و سیستم قضایی از قوه مجریه .

افراد عضو نیروهای نظامی حق دارند در فعالیت های سیاسی شرکت کنند و در احزاب سیاسی عضو شوند. فعالیت احزاب سیاسی، اتحادیه ها و سایر تشکل ها در درون نیروهای نظامی آزاد است .

انتخابی بودن قضات و سایر مقامات قضایی توسط مردم. قابل عزل بودن آنها هرگاه که اکثریت انتخاب کنندگان اراده کنند .

لغو بوروکراسی مافوق مردم و شرکت مستقیم مردم در اداره امور

لغو دادگاه های ویژه و رسیدگی به کلیه جرائم در دادگاه های عادی .

انتخابی شدن کلیه مقامات و پست های سیاسی و اداری در کشور توسط مردم و قابل عزل بودن آنها هر زمان که اکثریت انتخاب کنندگان آنها اراده کنند. افرادی که به مشاغل سیاسی و اداری کشوری انتخاب میگردند باید حداکثر حقوقی معادل مزد متوسط کارگر دریافت دارند. اعمال نظارت مستقیم مردم از طریق نهادهای شورایی بر فعالیت کلیه نهادها و مقامات اداری. ساده کردن سلسله مراتب، زبان و مقررات کار ادارات دولتی به نحوی که دخالت و اعمال کنترل شهروندان بر آن به سهولت عملی باشد .

علنی بودن کلیه محاکمات. تشکیل دادگاه با حضور هیات منصفه در کلیه جرائم عمده جنایی. حق متهم و وکلای او در رد و قبول قاضی و اعضای هیات منصفه .

درکلیه محاکمات اصل بر براءت متهم است و بار اثبات جرم بر عهده دادستان و یا طرف شاکی قرار دارد .

موازین قضایی کشور و حقوق فرد در قبال دستگاه قضایی در جزئیات بیشتری در بخش های دیگر این برنامه ذکر شده اند.

یک دنیای بهتر - بخش ۲ - فصل سوم

حقوق و آزادی های فردی و مدنی

سخنگویان سرمایه داری احترام به حقوق فردی و مدنی را خصلت مشخصه و یک رکن اصلی نظام خویش اعلام میکنند. واقعیت اینست که از میان ۵ میلیارد انسانی که امروز زیر حاکمیت سرمایه زندگی میکنند، تنها درصد ناچیزی را، آنهم در کشورهای معدودی، میتوان سراغ کرد که از نوعی حقوق فردی و مدنی تعریف شده و نسبتا با ثبات برخوردارند. سهم اکثریت عظیم مردم جهان سرمایه داری، بی حقوقی سیاسی کمابیش مطلق، دولت های فعال مایشاء و مستبد، و تروریسم و خشونت سازمان یافته دولتی است.

ارتقاء استانداردهای اخلاق اداری و وجدان کار و احترام به شهروندان و مراجعان. سوء استفاده مقامات اداری از موقعیت شغلی، رشوه خواری، پارتی بازی، اعمال تبعیض و عدول از ضوابط و مصوبات قانونی یا تعلل در اجرای آنها، باید بعنوان جرائم عمده در دادگاه های عادی مورد تعقیب قرار بگیرد. ممنوعیت اکید استفاده از امکانات و تسهیلات مربوط به منصب اداری برای مصارف شخصی .

ادامه ←

نه به تحریم اقتصادی، نه به امریکا، نه به جمهوری اسلامی، نه به قدری نظامی!

ساختار و ارگان های قدرت ...

بعلاوه، در خود کشورهای صنعتی اروپای غربی و آمریکا نیز حقوق فردی و مدنی مردم نه فقط در قیاس با آزادی مورد مطالبه انسان امروز انگشت شمار و ناچیز است، بلکه بر متن انقیاد اقتصادی توده مردم کارگر به سرمایه و رابطه مستقیم حق و آزادی با مالکیت، از هر معنی مادی و جدی تهی است. و بالاخره، تجربه زندگی مردم این کشورها در دوره های بحران و تنگنای اقتصادی به روشنی نشان میدهد که بقاء و دوام همین حقوق انگشت شمار و فرمال نیز ربط مستقیم به موقعیت اقتصادی طبقه سرمایه دار دارد و هر جا این حقوق برای سودآوری و انباشت سرمایه دست و پاگیر شده اند، بسادگی مورد تعرض دولت و طبقه حاکم قرار گرفته اند.

آزادی فردی و مدنی واقعی تنها در جامعه ای میتواند متحقق شود که خود آزاد باشد. انقلاب کمونیستی کارگری، با از میان بردن انقیاد طبقاتی و اقتصادی انسانها، میسر گسترده ترین آزادی ها و امکانات ابراز وجود فرد در قلمروهای مختلف زندگی است.

حزب سوسیالیست انقلابی در عین حال برای تحقق و تضمین وسیع ترین حقوق فردی و مدنی در جامعه موجود مبارزه میکند. اهم این حقوق و آزادی های انکار ناپذیر و غیر قابل نقض عبارتند از:

- حق حیات و مصونیت جسمی و روحی فرد از هر نوع تعرض.

- حق معاش. حق برخورداری از ضروریات زندگی متعارف در جامعه امروزی.

- حق فراغت و تفریح و آسایش.

- حق آموزش. حق استفاده از کلیه امکانات آموزشی موجود در جامعه.

- حق سلامتی. حق برخورداری از کلیه امکانات جامعه امروزی برای مصون داشتن فرد از صدمات و بیماری ها، حق برخورداری از امکانات بهداشتی و درمانی در جامعه.

- حق استقلال فردی. ممنوعیت هر نوع انقیاد و بردگی و بیگاری بر هر پوشش و با هر توجیه.

- حق معاشرت و زندگی اجتماعی. ممنوعیت هر نوع جداسازی و محروم سازی افراد از محیط اجتماعی و امکان معاشرت با دیگران.

- حق جستجو و اطلاع از حقیقت در مورد کلیه جوانب زندگی اجتماعی. ممنوعیت سانسور، ممنوعیت کنترل دولت و یا مالکان و مدیران رسانه ها بر اطلاعاتی که در اختیار شهروندان قرار میگیرد.

- حق برخورداری از یک محیط زیست سالم و ایمن. آزادی ساکنین کشور و نمایندگان آنها در کنترل و حسابرسی تاثیرات فعالیت های دولت و بنگاه های مختلف بر محیط زیست.

آزادی بی قید و شرط عقیده، بیان، اجتماعات، مطبوعات، تظاهرات، اعتصاب، تحزب و تشکل.

- آزادی کامل و بی قید و شرط انتقاد و نقد. آزادی انتقاد به کلیه جوانب سیاسی، فرهنگی و اخلاقی و اینولوژیکی جامعه. لغو هر نوع ارجاع در قوانین به باصطلاح مقدسات ملی و میهنی و مذهبی و غیره بعنوان عامل محدود کننده آزادی نقد و اظهار نظر مردم. ممنوعیت هر نوع تحریکات و تهدیدات مذهبی و ملی و غیره علیه بیان آزادانه نظرات افراد.

- آزادی مذهب و بی مذهبی.

- حق رای همگانی و برابر برای کلیه افراد بالاتر از شانزده سال مستقل از جنسیت، تعلقات مذهبی، قومی، ملی، شغلی، تابعیت، مرام و عقیده سیاسی و آزادی هر فرد بالاتر از شانزده سال برای کاندید شدن در هر نهاد و ارگان نمایندگی و یا احراز هر پست و مقام انتخابی.

- ممنوعیت تفتیش عقاید. حق استتکاف شخص از ادای شهادت علیه خود که بتواند به اعلام جرم علیه وی منجر گردد. آزادی سکوت درباره نظرات و اعتقادات شخصی.

- آزادی بی قید و شرط انتخاب محل سکونت، آزادی سفر و نقل مکان برای همه افراد بالای شانزده سال اعم از زن و مرد. ممنوعیت هر نوع کنترل دائمی عبور و مرور در داخل کشور توسط دولت و مقامات انتظامی. لغو هر نوع محدودیت بر خروج از کشور. صدور بی قید و شرط و فوری گذرنامه و جواز ورود و خروج.

- ممنوعیت اعمال هر نوع محدودیت بر ورود و خروج اتباع سایر کشورها. اعطای تابعیت کشور به هر فرد متقاضی که تعهدات حقوقی شهروندی را میپذیرد. صدور بی قید و شرط اجازه اقامت و کار برای متقاضیان اقامت در ایران.

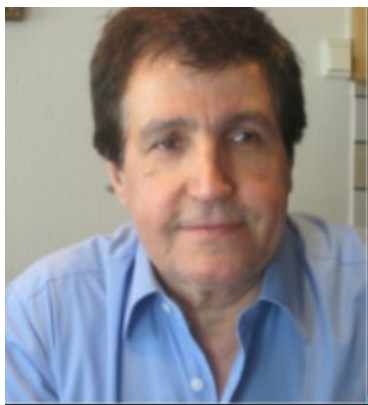
- مصونیت زندگی خصوصی افراد. مصونیت محل زندگی، مکاتبات و مراسلات و مکالمات فرد از هر نوع دخالت توسط هر مرجعی. ممنوعیت استراق سمع، تعقیب و مراقبت ممنوعیت گردآوری اطلاعات در مورد زندگی افراد بدون کسب اجازه رسمی از خود آنها. حق هر فرد ساکن کشور به دریافت و مطالعه کلیه اطلاعاتی که مراجع دولتی از او در اختیار دارند.

- آزادی انتخاب شغل.

- آزادی بی قید و شرط انتخاب لباس. لغو هر نوع شرط و شروط رسمی و یا ضمنی بر مقدار و نوع پوشش مردم، از زن و مرد، در اماکن عمومی. ممنوعیت هر نوع تبعیض و یا اعمال محدودیت بر مبنای پوشش و لباس مردم.

- آزادی حسابرسی و نظارت نمایندگان مردم بر فعالیت ها و اسناد و دفاتر نهادهای دولتی. ممنوعیت دیپلوماسی سری.

آزادی، برابری، رفاه، امنیت!

در اوضاع سیاسی کنونی ایران وظیفه ما چیست و چه باید کرد؟

ابراهیم باتمانی

نمود. سوم، باید مواظب جریانات و احزابهایی راست، شونیست و ناسیونالیست و مذهبی های بود که هم

اکنون مورد تایید امریکا و غرب هستند. از جمله مجاهدین خلق و سلطنت طلب ها و رضا شاهی ها و احزاب کوردی طرفدار طرح ارتجاعی فدرالی مثل حزب دمکرات و جریانات قوم پرست دیگر مثل جریان بی آبروی مهدی و بی ربط به مسئله ملی و ستم ملی و غیره. طرحهای این جریانات برای آینده ایران هیچ فرق بنیادی با سیستم فاسد و جنایتکاری که اکنون حاکم است ندارد. نباید بخاطر مبارزه برحقمان علیه این رژیم به چنین نیروهای پناه برد!

باید بر نامه سیاست و اهداف این جریانات راست را شناخت و بدون توهم ماهیت طبقاتی آنها را افشا کرد. الان امریکا و غرب و عربستان سعودی... دارند الترنتیو سازی میکنند به هدف امتیاز گرفتن از جمهوری اسلامی. جلسه گرفتند با سران این جریانات راست و مدیا و پول در اختیار اینها میگذارند تا چنین وانمود کنند که اینها صدا و نماینده مردم معترض ایران هستند، درست مانند دوره ای که خمینی جلا را به این شکل به مردم تحمیل کردند و دروغ در باره اش بافتند.

کارگران و آزادیخواهان! در این دوره حساس باید خیلی خیلی مواظب باشیم که بعد از سرنگون کردن جمهوری اسلامی چه نوع حکومتی را سر کار بیاوریم که بتوانیم یک زندگی انسانی و برابر داشته باشیم. جریاناتی که به ما میگویند فعالان این مهم نیست بیائید "همه با هم رژیم را به اندازیم" بدانید که فریبکارند و دروغ می گویند و در صدد تکرار سناریو خمینی مرتجع در شکل دیگری هستند. اگر برای آینده ای مبارزه میکنیم که دیگر خبری از زندان و اعدام و شکنجه و تبعیض و ناعدالتی و فقر و گرسنگی و آوارگی و درگیری نباشد نباید دنبال هیچکدام از آن طرحها و سناریوهای که نیروهای راست و امریکا و خود جناحهای جمهوری اسلامی در مقابل مردم میگذارند رفت. با آرزو کردن و دست روی دست گذاشتند هیچ اتفاقات مثبتی به نفع ما رخ نخواهد داد، باید به میدان عمل مبارزه رفت و متحد شد و خود را از هر لحاظ قدرتمند کنیم. با پراتیک و دخالت و آگاهی سوسیالیستی و شم وصف طبقاتی و جمع شدن حول سیاست و اهداف حزب سوسیالیست انقلابی ایران و جنبش کمونیستی و آزادیخواهان در ایران میتواند این آرزو ها و اهداف تحقق پیدا کنند. در شرایط کنونی به تداوم اعتراضات و کشاندن آن به کل مناطق ایران، توجه جدی به سازماندهی اعتراضات کارگری و به هم پیوسته و اتکای مستمر به سیاست و

خطاب من به کارگران پیشرو. زنان اسلام زده، مردم آزادیخواه و برابری طلب، معلمان و دانشجویان و دانش آموزان چپ و مترقی، فعالین اجتماعی و کلیه انسانهای شرافتمند و همه کسانی که طرفدارا سرنگونی کلیت بساد رژیم فاسد و جنایتکار اسلامی هستند، و برای یک آینده آزاد و برابر و مرفه تلاش میکنند، میباشد.

دوستان! همین طوریکه همه در جریان اوضاع و احوال نامناسب و شرایط سخت زندگی و طاقت فرسا هستید. شاهد اعتراضات خیابانی و اعتراضات کارگری و اعتصابات در شرکتها و کارخانجات و محلات کارگری هستید. شاهد اعتراضات دانشجویان و معلمان و بازنشستگان و بازاریان و کسبه و غیره علیه این رژیم هستید. شاهد سیاستهای جنایتکارانه و تحریم امریکا نیز هستید، و بلاخره شاهد انواع تلاش برای آلترنتیو سازیهای ضد مردمی و سو استفاده از حقانیت مبارزه علیه حاکمیت و علیه فقر و فساد و بیکاری هستند، اوضاع بجای رسیده است که مردم معترض و آزادیخواه باید راه مستقل و منطقی خود را طی کنند تا بتوانند سر انجام این تحولات را به نفع خود تمام نمایند نه قربانی ارتجاع و دشمنانش گردد.

اینجا است سوال بزرگ چه باید کرد؟ در مقابل همه ما قرار میگیرد! بگذارید بگویم که از ته دلم خوشحالم که اکثریت جامعه ایران با کسب تجربه از شکستهای پیشین و بازی در میان جناحهای جنایتکار رژیم اکنون نشان میدهند که رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی قابل اصلاح نیست و به شدت وصله ناجوری است بر پیکره این جامعه. از این خوشحالم که همه جناحهای عوام فریب و فاسد و دزد و آدام کش و دروغگو را به خوبی و بدون توهم دارند بهتر میشناسند و الان به این نتیجه رسیده اند که باید این حکومت اوباشان مفت خور و سر بار جامعه و ضد بشری را سرنگون کرد.

اما درست در همین موقعیت است که قدم بعدی و مهمتر "چه باید کرد" را باید به درستی پاسخ بدهیم تا مسیر موفق آمیزی را طی کنیم. اینجا لازم میدانم اشاره کنم به موانع های که در پیش رو داریم. یکم، هنوز رژیم قاتلین ماشین سرکوبگرش به قدرت خودش باقی است باید برایش طرح داشت و به حساب آورد. برای در هم شکستن این ماشین سرکوب و جنایت احتیاج به نیروی عظیم و آگاه و سازماندهی شده و متحد و رهبران کاردان و هوشیار زیادی داریم. دوم، پراکندگی خود رهبران سوسیالیست و جنبش مبارزاتی کارگری و نبود تشکل و اتحاد سراسریمان، و همچنین کمبود سازمانیافتگی مبارزه آزادیخواهان جنبش رهایی زنان و جنبشهای اجتماعی در جامعه میباشد. بر این کمبودها باید غلبه کرد و سریعاً رفع و بر طرف

← ادامه

بر قرار باد جمهوری سوسیالیستی!

در اوضاع سیاسی کنونی ایران وظیفه ما ...

اهداف و شعارهای آزادیخواهانه و بدور از سیاستهای که به جای آزادی و اتحاد انسانه آنها را دوباره به سوی تفرقه و شکست و ناکامی سوق می دهد. برخی از شعارهای که در بعضی از تظاهراتها به صدا درمیاید باید بدانیم هیچ رکه انقلابی و آزادیخواهانه ای در آنها نیست، از رضا شاه مرتجع گرفته تا جانم فدایت ایران و محدود کردن شعار "آخوند برو گمشو" و غیره. ما باید پپلاتفرم و شعارهای در دست بگیریم که ماهیت آزادیخواهانه این مبارزه را نمایندگی کند نه جنبشها و نیروهای ارتجاعی کپی شده جمهوری جانی اسلامی را تقویت نماید.

اهم شعارها و پلاتفرم که باید بدست گرفته شوند عبارتند از:
 زندانیان سیاسی آزاد باید گردد. زنده باد جمهوری سوسیالیستی مرگ بر جمهوری اسلامی، آزادی برابری حکومت کارگری، زنده باد برابری زن و مرد، نه به اعدام و شلاق و سرکوب، دست مذهب از زندگی مردم و دولت و آموزش و پرورش کوتاه!، آزادی بدون قید و شرط فعالیت سیاسی، آزادی بدون قید و شرط حق ایجاد تشکلهای کارگری، پرداخت فوری دستمزد بالای زیر خط فقر، و ممنوع شدن اخراج و عدم پرداخت به موقع دستمزد کارگران، بیمه بیکاری برای همه افراد آماده بکار، زنده باد حزب سوسیالیست انقلابی ایران، نه به جمهوری اسلامی، نه به قلدری امریکا و تحریم اقتصادی، ...

در آخر شما را دعوت میکنم با در نظر گرفتن نکات فوق دست در دست هم بدهیم تا وسیعا آن شعارها را به راس جنبش مطالباتی و اعتراضی خود سوق دهیم و آنها را بر در و دیور شهرها و میادین و مراکز کار بنویسیم و پخش کنیم. و سر انجام با تقویت صف آزادیخواهان و سوسیالیستها و حزب سوسیالیست انقلابی ایران با نقشه و برنامه روشن به سوی سرنگونی کلیت جمهوری اسلامی گام برداریم تا بر ویرانه های این نظام جنایتکار یک ایران آزاد، برابر و سوسیالیستی بنیاد نهیم.

نه به جمهوری اسلامی!، نه به فدرالیسم!، زنده باد سوسیالیسم!

"نباید اجازه داد بخاطر خلاصی از لجن کثیف اسلام و جمهوری اسلامی به لجن کثیف ملی گرایانه فدرالیستها و شونیستها افتاد، نباید اجازه داد مردم آزادیخواه ایران که قریب به چهل سال است علیه یک حکومت فاشیست اسلامی مبارزه میکنند تا به آزادی و برابری واقعی نائل گردند، آن بخش عظیمی از مردم آزادیخواه که خرافه دینی و ملی گرای نتوانسته مانع اتحاد و شور مبارزاتی آنها گردد، و در ابعاد میلیونی نه تنها زندگی مشترک و خانوادگی در اقص نقاط کشور دارند، که زندگی مبارزاتی- سیاسی و منافع مشترک آنها علیه دو حکومت پهلوی و اسلامی به هویت آزادیخواهانه آنها تبدیل شده است، آنهم بعد از این همه تجربه منفی و ضد انسانی در منطقه به این سادگی به این تاریخ مبارزاتی مشترک خود پشت کنند و به طرح ارتجاعی و خونین و نفرت آور فدرالیسم روی آورند و علیه هموعان خود نفرت و تفنگ و تفرقه را جایگزین همسنوشتی تا کنونی خود نمایند. اگر طبقه کارگر و راه حل سوسیالیستی ما و جنبش آزادیخواهانه به خطر شیوع این سموم به درستی نی نبرد، اگر نیروهای طرفدار فدرالیسم طرد و منزوی تر نکنیم، اگر با قدرت خود را برای مقابله با آن آماده ننمائیم، چنین خطری، که جمهوری اسلامی نیز یک پایه ثابت آن خواهد بود، میتوانند به جامعه ما تحمیل شود و جنگ و خونریزی و سناریو سیاه بی پایانی را به ما تحمیل نمایند.

در فدرالیسم استثمار و سرکوب طبقه کارگر، ستم بر زن، نبود آزادیهای بدون قید و شرط سیاسی، فقر و بیکاری و دهها ستم و نابرابری که در نظامهای سرمایه داری از جمله در حکومتهای مانند جمهوری اسلامی اعمال شده است نه تنها با برجا خواهد بود بلکه به عنوان ستم مضاعف هم از سوی دولت مرکزی و هم "حکومت فدرال" در محل علیه شهروندان اعمال خواهد شد. خواست های روزمره مردم تحت عنوان "حکومت نو یا فدرال" یا به بهانه کشمکش با حکومت فدرال مرکزی و دعوا بر سر وجب به وجب خاک برای همیشه تداوم خواهد داشت. این آن حساسیت و خطری است که باید آنرا دید و چنین سناریو و طرح ارتجاعی را از هیچ جریان و دولتی نباید پذیرفت و اجازه نداد به جامعه تحمیل کنند. ادعای شراکت همگانی در اداره جامعه و حکومت و این که گویا از راه فدرالیسم "مشکل ملی" و "مشکل اقلیتها"ی جامعه حل خواهد شد دروغهای بزرگ و شایعاری هستند که شیدان سیاسی به منظور رسیدن به مقاصد خود آنرا بخورد طرفداران نامسول چنین سناریوی میدهند.

ما یکبار دیگر همه آزادیخواهان و مبارزین راستین علیه نظام فاشیست جمهوری اسلامی را فرا میخوانیم تنها و تنها برای آزادی و برابری و برای یک جامعه سوسیالیستی و سکولار که در آن کلیه شهروندان مستقل از مذهب و ملیت و نژاد و جنسیت واقعا در همه امور کشور بطور برابر سهمیم بوده و مشارکت داشته باشند تلاش نمایند، از همه میخواهیم آلترناتیو و راحل سوسیالیستی را انتخاب نمایند و به دام ارتجاع شونیستی و ناسیونالیستی نه افتند! از همه میخواهیم با طرح ارتجاعی فدرالیسم و تقسیم جامعه بر مبنای هویتهای ارتجاعی ملی و مذهبی به مبارزه قاطع برخیزند!" منبع: شماره ۵۳ نشریه سوسیالیسم امروز ۲۶ خرداد ۱۳۹۷ / ۱۶ ژوئن ۲۰۱۸

www.simroz.org Z_zijji@yahoo.se

کارگران، زنان، جوانان، مردم مبارز و تشنه آزادی و برابری!

برای رسیدن به اهداف خود به صف کارگران و سوسیالیستها، و به حزب سوسیالیست انقلابی ایران پیوندید! این حزب، حزب شما است! حزب سوسیالیست انقلابی را به جامعه معرفی کنید و در حمایت از آن در شکل محافل و دستجات مختلف خود را سازمان بدهید، خود را با رهبری حزب هماهنگ کنید، و بطور منظم با ما در تماس باشید. iransocialist2017@gmail.com

نه شاه نه شیخ!، نه قومی نه مذهبی! مرگ بر جمهوری اسلامی!

نگاهی به چند خبر و گزارش کارگری در هفته ی که گذشت

تهیه و تنظیم: عزیز آجیکند

در آخرین اقدام روز سه شنبه ۱۶ مردادماه ساعت ۳ بامداد یک کولبر دیگر ۱۸ساله به نام حاصل بادبرین فرزند خدر اهل روستای ترکش از توابع شهرستان پیرانشهر به دست نیروهای رژیم و با شلیک مستقیم در مرز جان خود را از دست داد. برای جمهوری اسلامی ایران کولبران اخلاصگران اقتصادی هستند. اما برای کولبران حمل کالا تنها راه امرار معاش آنها و خانواده‌هایشان است.

ریزش دیوار در مرند قربانی گرفت

چهار کارگر بر اثر فرو ریختن یک سیلوی گندم در محور مرند- جلفا واقع در آذربایجان شرقی زیر آوار مدفون شدند. این حادثه ظهر روز دوشنبه ۱۵ مرداد رخ داد و ماموران آتش‌نشانی توانسته اند جسد یکی از جانب‌اختگان را از زیر خاک بیرون بکشند اما هنوز جسد سه کارگر دیگر پیدا نشده است. همزمان دو کارگر حین کار در یک واحد تولیدی در شهرستان زرنندیه کرمان بر اثر برق گرفتگی جان خود را از دست دادند.

ادامه اعتصاب رانندگان کامیون و کامیونداران

این اعتصاب در شهرهای تبریز، مراغه، ارومیه، اصفهان، زرین شهر، نجف آباد، شهرکرد، لردگان، فرخ‌شهر، جاجرم، اهواز، خرمشهر، قزوین، بهبهان، شیراز، ممسنی، مرودشت، زرقان، کرمان، کرمانشاه، یاسوج، گرگان، خرم‌آباد، چالوس، ساوه، اراک، بندرعباس و یزد ادامه دارد. اعتصاب رانندگان کامیون از اول مردادماه جاری شروع شد. رانندگان به پایین بودن کرایه‌ها، عوارض کلان و گرانی تجهیزات و قطعات کامیون اعتراض دارند.

همزمان امروز چهارشنبه هجدهم ماه مرداد کارکنان و رانندگان شرکت حمل و نقل بین‌المللی خلیج فارس نیز در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق معوقه خود دست به اعتصاب زدند. کارکنان و رانندگان این شرکت نسبت به عدم پرداخت حقوق، قطع بیمه تکمیلی و بدنه خودروها معترض هستند. رانندگان و کارکنان شرکت خلیج فارس که شعبه‌های متعددی در شهرهای مختلف کشور دارد در وضعیت مشابهی قرار دارند.

تجمع اعتراضی کارگران شهرداری منطقه ۲ کرمانشاه

روز دوشنبه ۱۵ مرداد ۹۷ کارگران شهرداری منطقه ۲ کرمانشاه در اعتراض به دریافت نکردن حقوق عقب افتاده شان، در مقابل شهرداری مرکز تجمع کردند.

تجمع اعتراضی چغندرکاران نقده، بوکان و اشنویه

روز چهارشنبه ۱۷ مردادماه جمعی از سوی کشاورزان چغندرکار اشنویه، نقده و بوکان در اعتراض به عدم پرداخت مطالباتشان از سوی شرکت قند نقده در محل کارخانه برگزار شد.

در همین زمینه، رئیس هیئت مدیره نظام صنفی کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی گفت، علت اعتراض چغندرکاران، عدم تسویه مطالبات آنها است که از سال زراعی ۹۶ تاکنون تسویه نشده است. کشاورزان در شهریورماه ۹۶ برداشت چغندرشان را انجام دادند و به کارخانه تحویل داده اند اما، از آن زمان تاکنون مطالبات آنها پرداخت نشده است.

بی خبری از سرنوشت دو فعال محیط زیست در مریوان و سنندج کاوه بابا مرادی فعال مدنی و عضو چپای سبز سنندج که در تاریخ ۳۰ خردادماه توسط نیروهای لباس شخصی رژیم بازداشت شده بود، با وجود پیگیری خانواده اش هیچ خبری از وضعیت وی و محل نگهداری نامبرده در دست نیست.

اخبار و گزارشات کارگری این قسمت از نشریه سوسیالیسم امروز را همراه شما خوانندگان عزیز با

اعتصاب سراسری کارگران راه آهن آغاز میکنیم

۷۰۰۰ کارگر شرکت راه آهن همچنان در اعتصاب به سر میبرند. آنها خواستار رسیدگی به وضعیت بیمه درمانی، انعقاد قرارداد کاری دائم، داشتن حق تشکل و تجمع، و توقف اخراج کارگران هستند. پیش از این، مقام‌های دولتی وعده پرداخت دستمزد معوقه این کارگران را داده بودند. گزارش‌های رسیده ی تشکل‌های کارگری حاکی از ادامه اعتصاب کارگران نگهداری خط و ابنیه فنی راه‌آهن در برخی از شهرهای ایران است.

اعتصاب سراسری کارگران راه‌آهن در شهرهای مختلف به دنبال فراخوان شورای هماهنگی کارگران و کارکنان نگهداری خط و ابنیه فنی راه آهن، از روز جمعه ۱۲ مردادماه آغاز گردید و هم اکنون بسیاری از بخش‌های آن به حال تعطیل در آمده است. بر طبق گزارشات کارگران راه آهن در روز ۱۴ مردادماه در شهرهای آذربایجان به اعتراضاتشان ادامه دادند. در همین روز کارگران نگهداری ایستگاه ابومسلم در مشهد نیز دست به اعتصاب زدند و کارگران حوزه احمدآباد هرمزگان هم خط راه آهن را بستند و در سیرجان نیز اعتراضات کارگران با جدیت ادامه دارد.

شورای هماهنگی اعتصاب کارگران راه آهن فراخوانی که داده بود، اعلام داشت که پایان اعتصاب کارگران مشروط به پاسخگویی به خواسته‌های آنان و پرداخت فوری طلب‌ها و دائمی شدن قراردادهای کاری آنها است.

پیش از این، شورای هماهنگی کارگران مذکور، با صدور بیانیه ای گفته بود که اعتصاب آنها تا تحقق خواسته‌های شان ادامه خواهد یافت. اعتصاب و تجمع‌های اعتراضی این کارگران در شهرهای مختلف ایران از روز ۲۹ تیر، در اعتراض به پرداخت نشدن سه تا چهار ماه دستمزد آغاز شده‌است.

بدین ترتیب ۷۰۰۰ کارگر راه آهن در ادامه مبارزات سراسری متحدانه خود با شکل دادن به شورای هماهنگی اعتراضاتشان و حضور در مدیای اجتماعی، قدرتمند و سراسری به میدان آمده و پرچم حق تشکل، حق تجمع و ممنوعیت اخراج ها و پایان دادن به سرقت بردن دستمزدها را اعلام کرده اند. اعلام این خواسته‌ها از سوی کارگران راه آهن و فراخوان آنها به تجمعات اعتراضی در تمام شهرها، عزم کارگران را برای حضور فعال در اوضاع کنونی جامعه نشان می دهد.

اعتصاب کارگران نفت فلات قاره در جزیره خارک

کارگران نفت فلات قاره واقع در جزیره خارک روز دوشنبه ۱۵ مرداد در اعتراض به کاهش دستمزدها دست از کار کشیده و تجمع کردند. این کارگران می گویند، دستمزدهایشان به میزان ۵۰۰ هزار تومان کاهش یافته است. بنابه این گزارش، کارفرما از پذیرش خواست کارگران خودداری کرده است.

کشته و زخمی شدن کولبر راه ادامه دارد

از اول سال ۱۳۹۷ تاکنون بیش از ۳۰ کولبر و کاسبکار کشته و ۵۵ نفر هم زخمی شده‌اند. اکثر این کولبران با شلیک مستقیم و سیستماتیک هنگ های مرزی، نیروی انتظامی و سپاه پاسداران جانب‌اخته‌اند. همچنین طی ۵ ماه گذشته، نیروهای مستقر جمهوری اسلامی در مناطق مرزی، نزدیک به ۴۰۰۰ کولبر و کاسبکار مرزی را بازداشت، محاکمه، جریمه و شکنجه کرده و اجناس آنها را ضبط کرده و به تاراج برده اند.

نگاهی به چند خبر و گزارش...

همزمان از سرنوشت آرمان غفاری، دانشجوی جغرافیای دانشگاه پیام نور مریوان و عضو فعال انجمن سبز چیا مریوان، که هشتم مردادماه توسط نیروهای امنیتی رژیم بازداشت شد، خبری در دست نیست.

اخراج سه تن از کارگران نیرو گسترش سندج

کارفرمای شرکت نیرو گسترش واقع در شهرک صنعتی شماره یک سندج، سه تن از کارگران این شرکت را از کار اخراج کرد. این کارگران با نام های "سامان ریاحی، یوسف احمدی" و "فرهنگ ساعدی" که ۵ تا ۱۲ سال سابقه کار داشتند، به دلیل اعتراض به پرداخت نشدن معوقات مزدیشان، از سوی کارفرما اخراج شدند. گفتنی است کارگران این شرکت ۶ ماه است دستمزد هایشان پرداخت نشده است.

تداوم اعتصاب کارگران شهرداری سردشت

اعتصاب کارگران شهرداری سردشت در اعتراض به پرداخت نشدن معوقات مزدیشان، همچنان ادامه دارد. به دنبال این اعتصاب، کوچه و خیابان های این شهر مملو از زباله شده است.

حکم زندان و شلاق علیه محمد حبیبی را محکوم می کنیم

دستگاه های اطلاعاتی و قوه قضاییه رژیم اسلامی در همکاری و تبانی با یکدیگر محمد حبیبی عضو هیات مدیره کانون صنفی معلمان استان تهران را به زندان طولانی و حکم شنیع و قرون وسطایی شلاق محکوم کردند.

این فعال سر شناس اعتراضات معلمان، به اتهام اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی و اخلاف در نظم عمومی به ده و نیم سال زندان و 74 ضربه شلاق و همچنین دو سال ممنوعیت از فعالیتهای اجتماعی و سیاسی و خروج از کشور به عنوان مجازات تکمیلی محکوم شده است.

محمد حبیبی پیش از این در اسفند 1396 در محل کارش و در برابر شاگردانش توسط نیروهای امنیتی با ضرب و شتم، تهدید با اسلحه و اسپری فلل با توهین و تحقیر دستگیر شد. سپس مقامات جمهوری اسلامی به دنبال اعتراضات معلمان در ایران و نیز اعتراضات بین المللی مجبور شدند او را به قید وثیقه سنگین آزاد کنند. اما مجددا در اردیبهشت ماه سال 97 نیروهای امنیتی او را در جریان تجمع اعتراضی شاغلین و بازنشستگان فرهنگی که به مناسبت هفته معلم در برابر سازمان برنامه و بودجه برپا شد، دستگیر و به زندان منتقل کردند. از آن زمان تا کنون محمد حبیبی به رغم رنج بردن از آسیب های جسمی که در هنگام دستگیری بر او وارد شده است در زندان بسر می برد.

حکم طولانی زندان و شلاق و مجازات "تکمیلی" علیه محمد حبیبی جزوی از مجموعه احکامی است که رژیم اسلامی، سالهای سال بطور فله ای علیه فعالین کارگری و معلمان و دیگر فعالین اجتماعی و سیاسی آنها با اتهامات کلیشه ای، صادر و اجرا کرده است؛ با این هدف که این فعالین را از عرصه اجتماعی بطور فیزیکی حذف کند و همزمان با ایجاد فضای ترس در جامعه، بتواند مانع بیان خواست ها، اعتراضات و مبارزات توسط کارگران، معلمان و دیگر اقشار اجتماعی شود.

اما اگر هیچ استدلالی نتواند ناکارآمدی توسل جویی صرف به سلاح سرکوب را به سران و دست اندرکاران این رژیم حالی کند، اکنون دیگر بیش از هزار مورد اعتراض توسط کارگران و معلمان که بطور متوالی در سالهای گذشته به وقوع پیوسته است، یا خیزش کارگران و تهیدستان و محرومان در بیش از صد شهر در دی ماه سال گذشته و یا اعتراضات روزهای اخیر که در شهرهای مختلف در جریان است، باید حتی به کودن ترین سران و دست اندرکاران رژیم نیز فهمانده باشند که صدور احکام فله ای زندان علیه فعالین کارگری، معلمان و دیگر کنش گران اجتماعی و سیاسی و بطور کلی سیاست بگیر و ببند، بیش از آنکه نشان دهنده اقتدار و قدرت رژیم باشد، استیصال آنرا در نزد عموم به نمایش می گذارد. رژیم باید بداند که با زندانی کردن این فعالین نمی تواند مانع از بیان مطالبات و مبارزه برای تحقق این مطالبات توسط کارگران، معلمان و بطور کلی مردمی شود که از وضع موجود به ستوه آمده اند و کارد به استخوانشان رسیده است.

اتحاد بین المللی ضمن محکوم کردن شدید حکم زندان و شلاق علیه محمد حبیبی کماکان به سهم خویش تلاش خواهد کرد که توجه تشکل های کارگری بین المللی و بویژه تشکل های معلمان را به صدور چنین احکامی در دادگاه های ایران جلب کند و از آنها بخواهد ضمن تداوم اعتراض به این احکام سرکوب گرانه و قرون وسطایی حمایت خود از مبارزات کارگران و معلمان در ایران را گسترده تر نمایند.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

۶ اگوست ۲۰۱۸

info@workers-iran.org;

www.workers-iran.org

www.etihadbinalmelali.com

دمکراسی، بمب شیمیایی، جنگ و هیولای سرمایه داری

عزیز عبدالله پور

نشان نمی دهند. شروع استفاده از بمب های شیمیایی در جنگ های اول جهانی بود که بعد از ختم جنگ بیشتر بمب های باقی مانده به ایتالیا فرستاده شد.

سازمان حقوق بشر در دوران بعد از جنگ جهانی دوم به جهانیان نشان داده اند که هدف آن ها فقط آرام کردن وضعیت و دادن قرار دادها و قطعنامه های پشت سر هم است. بعضی وقت ها سازمان حقوق بشر دولت های در جنگ های مختلف را سرزنش می کنند که این دولت ها با مردمانشان ملایم تر رفتار کنند، به آن ها امکان دست رسی به آب، غذا و دارو را بدهند، اما هیچ وقت ندیده ایم و نخواهیم دید که سازمان حقوق بشر ملل، دولتی را محکوم کند. سرزنش می کنند، گلی می کنند، کف می زنند و بعضی وقت ها گریه هم می کنند؟

اما همین سازمان دست ساز دولتهای امپریالیستی چرا در باره میلیونها انسان گرسنه و کودکان کار و خیابانی و بردگان در قلب نظام سرمایه داریشان حکمفرما است علیه دولتهایشان بر نمیخیزند، چرا افسار این نوع سازمانهای به ظاهر حقوق بشری همچنان در دست مجریان واقعی ترور و بمب و کشتار و به گسنگی کشاندن مردم جهان است؟ یک کلام سازمان حقوق بشر ملل، سازمان این جامعه کاپیتالیستی است و برای فرونشاندن اختلافات و بعضی وقت ها جایزه دادن به دولت های مختلف درست شده است. حاملین کشتار و بیهای شیمیایی با سازمان مللشان نیاز دارن به چنین جنایتهای، تا بتوانند بگویند بر بحرانهایشان

گلیه کنند، تا بتوانند چرخ کور سود پرستیشان با له کردن کرور کرور انسان شرافتمند به حرکت در بیاورند و در این جهت به اعمال قدرت مطلقه و یگانه خود و ایجاد رعب متوصل میشوند و جهان پیرامونی را مرعوب مینمایند. با چنین جهان و جنایتکارانی هیچ سوسیالیست و کمونیستی تنها با تبلیغ و داشتن اعتقادات مارکسیستی نمی تواند آن ها را شکست بدهد. باید به زور و قدرت سازمانیافته و انقلابی علیه آنها متوصل شود و به میدان آمد و جامعه را متوجه این واقعیت نمود. و رفتن با حماقت فریبکارانه "دمکراسی طلبی" عاملین بمب و جنایت و استثمار و زورگوئی و خشونت، نه تنها بازی کردن در میدان منفعت همین نظامهای ظالمانه است که سم است برای طبقه کارگر و مخالفین نظام سرمایه داری!

ما کمونیست ها همواره به مبارزه خود برای از بین بردن این جامعه کاپیتالیستی ادامه خواهیم داد، و تا سرنگونی جامعه سرمایه داری و رسیدن به جامعه ای بدون استثمار، بدون تحقیر، بدون زندانی سیاسی، شکنجه، اعدام و بدون جنگ های پی درپی، بدون بمب اتم، بدون بمب های شیمیایی، بدون آوارگی و بدون از دست دادن حتی یک نفر هم تلاش می کنیم. جامعه ما جامعه ای بدون کار مزدی، بدون مالکیت خصوصی بر وسائل تولید و رسیدن به جامعه ای اشتراکی است که همه انسان ها بطور برابر کار و تلاش می کنند تا جامعه ای برابر و مرفه و آزاد و خوشبخت برای همگان بسازند.

مرگ بر سرمایه داری.

زنده باد سوسیالیسم.

۷۳ سال پیش، ۱۹۴۵ شهر هیروشیما مورد حمله ناگهانی و غیره منتظره بمب اتم دولت آمریکا قرار گرفت. ۳ روز بعد شهر ناکازاکی نیز مورد حمله بمب اتم قرار گرفت و در این دو شهر بیشتر از ۳۲۰ هزار کودک، زن و مرد، پیر و جوان زنده بگور شدند و کشته شدند. بیشتر از صدها هزار انسان دیگر زخمی شدند. در آن سال ها و در سال های ۶۰ و ۷۰ مردم در تمام جهان بر علیه جنگ و بمب اتم اعتراض کردند و به خیابان آمدند و با پلیس کشور آمریکا و بخصوص اروپایی درگیر شدند. امروز انگار جوانان و نسل مترقی در خواب خرگوشی فرو رفته اند و کمتر اعتراض به جنگجوی کاپیتالیست ها و همانهای که بمب اتم بر سر مردم ریختن و اکنون هم در شکلی دیگری قلداری میکنند در نقاط جهان رخ می دهد.

در ۷ تیر ۱۳۶۶ شهر سردشت (استان آذربایجان غربی در ایران) مورد حمله بمب های شیمیایی حزب بعث عراق (به رهبری صدام حسین) قرار گرفت. در این حمله جنایت کارانه بیشتر از ۱۱۰ کودک، زن و مرد و پیر و جوان در عرض یک لحظه زنده بگور شدند و بیشتر از ۸ هزار نفر دیگر در معرض گازهای سمی قرار گرفتند و مسموم شدند.

در ۲۵ اسفند ۱۳۶۶ حکومت بعث عراق در عملیاتی جنایت کارانه بر علیه مناطق کردنشین عراق، دست به بمباران شیمیایی شهر حلبچه و منطقه کردند. در این حمله جنایت کارانه متأسفانه بیشتر از ۵ هزار انسان جان باختند و بیشتر از ۱۰ هزار نفر زخمی شدند. در آن روزها رفقای کمونیست ما گردان شوان (کومه له، سازمان حزب کمونیست ایران سابق) که در بیاره بودند،

در محاصره نیروهای جمهوری جنایت کار اسلامی و نیروهای جنایت کار حزب بعث عراق قرار گرفتند و ما بیشتر رفقا و اعضای گردان شوان را از دست دادیم. یادشان گرامی باد. کومه له متأسفانه در اردوگاه بوتی سر به شهر رانیه عراق نیز مورد حمله شیمیایی حزب بعث عراق قرار گرفتند و بیشتر از ۲۲ رفیق کمونیست و مبارز جان خود را از دست دادند.

۳۱ تیر ۱۳۶۷ چند روز بعد از آتش بس و پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت از سوی ایران، بمب افکن های حزب بعث عراق که مجهز به بمب های شیمیایی بودند به روستای زرده، روستاهای نساوردیره، نساوردیره سلفی و شاهمار دیره از توابع شهرستان گیلان غربی، شیخ صله از توابع شهرستان ثلاث باباجانی، دوان از توابع شهرستان پاوه و روستای باباجانی از توابع شهرستان دالاهو نیز مورد حمله جنایت کارانه شیمیایی قرار گرفتند و بیشتر از ۲۷۵ نفر جان خود را از دست دادند و بیشتر از ۱۱۴۶ نفر نیز مسموم و زخمی شدند که بیشتر آنها دلیل این که یکی از بمب ها به آب نوشیدنی خورده بود و مردم از آن آب می نوشیدند، مسموم شده بودند.

در جنگ سوریه دولت کثیف و جنایت کار حزب بعث سوریه و تروریستهای اسلامی داعش نیز در چند موارد از سلاح و مواد شیمیایی استفاده کرده است، ولی آمار کشته شدگان جنگ سوریه بحدی است که هیچ کس از آمار کشته شدگان و زخمی های بمب های شیمیایی خبر درستی بدست نمی دهند. اما حتی سازمان حقوق بشر نیز می گویند که این بمباران ها رخ داده اند، ولی حتی سازمان حقوق بشر نیز عکس العملی از خود برای محکوم کردن این جنایت ها از خود

زنده باد آزادی، برابری، سوسیالیسم!

**نشریه شنبه ها
منتشر میشود**

روزهای شنبه هر هفته نشریه "سوسیالیسم امروز" منتشر میشود. آخرین زمان برای ارسال مطالب برای نشریه روزهای پنجشنبه هر هفته است.

**موازین انتشار
مقالات در نشریه
سوسیالیسم امروز:**

- سردبیر در انتشار، رد و ویرایش مقالات آزاد است!
- مقالاتی در این نشریه منتشر میشوند که تنها برای این نشریه فرستاده شده باشد.
- مسئولیت مقالات با نویسندگان آن است.
- حداکثر حجم مطلب منتشره در نشریه دو صفحه آ ۴ با فونت ۱۲ میباشد.

مقالات و گزارشات خود را لطفاً به این آدرس ایمیل بفرستید:

S_zijzi@yahoo.se

به ما کمک مالی کنید

از طریق این شماره حساب کمک های مالی خود را برای ما بفرستید.

SWEDEN
SEB BANK
50550056411

هر میزان از کمک مالی شما انسانهای مبارز و دلسوز مستقیماً به پیشرفت ما در جهت گسترش مبارزه خود برای آزادی و برابری و تداوم مبارزه همه جانبه تر خود به منظور سرنگونی جمهوری جنایتکار اسلامی کمک فوری خواهد کرد.

حزب سوسیالیست انقلابی ایران برگزار میکند

پیش بسوی سوسیالیسم!

(برگزاری سه سمینار بحث و گفتگو حول تحولات سیاسی جاری در ایران)

سمینار اول: سالگرد تاسیس حزب سوسیالیست انقلابی گرامی باد!
یکسال بعد از کنفرانس مؤسس حزب سوسیالیست انقلابی ایران، ضرورت‌های سیاسی و طبقاتی تشکیل این حزب، نقاط قوت و ضعف حزب، و اهمیت طی کردن موفقیت آمیز مسیر بسیار سرنوشت سازی که در جدال و جنگ با ارتجاع جمهوری اسلامی و سرمایه داری داریم.

سمینار دوم: کدام سرنگونی؟، پیروزی کارگر و زن و آزادیخواهی و سوسیالیسم یا دوباره افتادن به چاله دیگر؟. نگاهی ابزکتیو به واقعیتهای تحولات سیاسی کنونی ایران. آینده این تحولات، مخاطرات احتمالی، نقش جنبشها و احزاب چپ و راست و نقش مخرب سیاستهای دولت امریکا در آن تحولات چیست؟ ملزومات و مولفه های پیروزی انقلابی جنبش ما بر جمهوری اسلامی و آلترناتیوهای راست کدامند؟ آیا در شرایط کنونی چشم انداز پیروزی طبقه کارگر و زحمتکشان جامعه، جنبش سوسیالیستی و صف آزادیخواهی وجود دارد؟

سمینار سوم: خلا بزرگ آلترناتیو انقلابی و مبرمیت شکل دادن به آلترناتیو سوسیالیستی!
ملزومات سیاسی- عملی شکل دادن فوری به آلترناتیو سوسیالیستی کدامند؟، موانعهای سر راه آن چیست؟ آیا تحلیلات " اتحاد عمل" های تاکنونی بخشی از اپوزیسیون چپ ربطی به شکل دادن به آلترناتیو سوسیالیستی - کارگری دارد؟ در باره " اتحاد و اتحاد عمل چپ" و فراتر و مهمتر از آن در باره ضرورت شکل دادن به یک آلترناتیو سوسیالیستی ما چه سیاستها و پیشنهادهای داریم؟

زمان: سمینارها به ترتیب در روزهای چهارشنبه، جمعه و یکشنبه در تاریخهای ۱۵ و ۱۷ و ۱۹ اوت ۲۰۱۸ (برابر با ۲۴ و ۲۶ و ۲۸ مرداد ۱۳۹۷) ساعت ۲۰ به وقت اروپای مرکزی (ساعت ۲۲،۳۰ دقیقه به وقت ایران) بطور مستقیم از طریق شبکه های اجتماعی، از جمله در صفحه فیس بوک <https://www.facebook.com/socialismimroz> و همچنین از طریق صفحه شخصی رفیق سلام زیجی <https://www.facebook.com/salam.zijzi> ، برگزار میشوند.

ارائه دهنده : سلام زیجی، دبیر شورای رهبری حزب سوسیالیست انقلابی ایران

از علاقمندان به سرنوشت آینده جامعه ایران میخواهیم با ارسال پیشاپیش اظهارنظرها و یا طرح سوالات احتمالی خود، از طریق آدرس مایل دبیرخانه حزب، پیش از پیش به ایجاد همفکری و کمک به اتحاد صفوف جنبشمان تلاش کنند و این مباحث را پر بار تر نمایند.

دبیرخانه حزب سوسیالیست انقلابی ایران

iransocialist@gmail.com
۱۸ مرداد ۱۳۹۷ (۹ اوت ۲۰۱۸)

**ما برای سرنگونی جمهوری اسلامی
و استقرار یک جامعه آزاد و برابر مبارزه میکنیم**

ابراهیم گلسترخی

کارگران، زنان، معلمان، دانشجویان، مردم شریف و آزادی خواه ایران، مابه خیابان آمده ایم تا این مفت خوران و چپاولگران را از ریشه بر اندازیم.
ما کارگران و مردم آزادیخواه ایران که طی سالهای متوالی دچار فقر ، گرانی، بی کاری در بدی، بی خانمانی و هزار درد دیگر شده ایم به ستوه آمده ایم. لذا مابه به خیابان آمده ایم و اعتراض و اعتصاب میکنیم و ادامه خواهیم داد تا به این چپاول گران سرمایه دار و اسلامی بگویم که دیگر این زندگی نکبت بار را نمی خواهیم. ما خواهان دنیای هستیم که انسانها در آن برابر و آزاد باشند و زندگی انسانی مطابق آخرین استاندارد های جهانی داشته باشند .
مردم آزادی خواه و برابری طلب، ما می توانیم با همبستگی و اتحاد جامعه را به دور از هر گونه تبعیض و نابرابری به صورت شورای داشته باشیم طوری که همه انسانها بطوریکسان از حق و حقوق انسانی خود بهره مند شوند، دنیای که هیچکس برده مزدی کسی دیگر نباشد، دنیای که خلاقتهای انسان در آن شکوفا گردد پس در یک صف متحد و منسجم دست در دست هم اعتراض و اعتصاب کنیم و به خیابان آمده و خواهان کار، مسکن، آزادی و زندگی انسانی باشیم و تا رسید به دنیای انسانیمان از پای ننشینیم.
زنده باد آزادی، برابری، حکومت کارگری

اخراج و بیکار سازی موقوف!